

Kritik mot Stadsbyggnads- och miljönämnden i Sundbybergs kommun för handläggningen av ett överklagande

Anmälan

AA framförde i en anmälan till JO klagomål mot Stadsbyggnads- och miljönämnden i Sundbybergs kommun beträffande nämndens handläggning av ett klagomålsärende, varvid han bl.a. ifrågasatte om han fått del av samtliga diarieförda klagomål. Han ställde sig även frågande till förvaltningens svar på ett e-postmeddelande i vilket han uppgett sig vilja överklaga ett delegationsbeslut.

Utredning

Till anmälan bifogades utskrifter av e-postväxling mellan AA och stadsbyggnads- och miljöförvaltningen. Vissa ytterligare e-postutskrifter, samt ovan nämnda delegationsbeslut, begärdes in och granskades.

Följande framkom. AA hänförde sig i ett e-postmeddelande till en handläggare vid förvaltningen den 11 september 2012 till ett visst delegationsbeslut. Han förtydligade den 19 september 2012, på fråga från handläggaren, att han överklagade beslutet. Handläggaren skickade dagen därpå ett e-postmeddelande till AA med följande lydelse. ”För att ditt överklagande ska kunna överlämnas till länsstyrelsen måste ditt överklagande uppfylla dessa paragrafer enligt [förvaltningslagen]”. Härfter citerades 22-25 §§ i nämnda lag.

Den 27 september 2012 skickade en ny handläggare ett e-postmeddelande till AA där hon underrättade honom om att hon tagit del av e-postkonversationen i ärendet samt att hon då hade uppmärksammat hans överklagande, registrerat den 11 september 2012. Hon uppgav att hon avsåg att överlämna överklagandet till länsstyrelsen dagen därpå, ”om [hon] inte [hörde] något annat”. AA återkom nästa dag per e-post, varvid han bl.a. skrev ”Jag avvaktar med överklagandet tills ni besvarat mina frågor”. Den 3 oktober 2012 underrättade handläggaren AA om att hans överklagande enligt hans önskemål inte hade behandlats och att den delen av ärendet avslutats.

Muntliga uppgifter inhämtades från miljöinspektören BB och tf. kommundirektören CC.

BB uppgav i huvudsak följande. Den tidigare handläggaren hade fattat ett beslut om att lämna AA:s överklagande utan åtgärd. BB insåg att detta inte var ett riktigt beslut och förberedde därför överklagandet för överlämnande till länsstyrelsen. Hon informerade även AA om detta per e-post. AA svarade då att han inte längre avsåg att överklaga. BB lämnade därför inte över överklagandet till länsstyrelsen. Hon hade flera gånger erbjudit AA att få ut samtliga handlingar i klagomålsärendet och förklarat för honom på vilket sätt klagomålen diarieförts. AA hade emellertid inte velat ta del av handlingarna.

CC uppgav i huvudsak följande. Ärendet i fråga hade varit omfattande och krävt en stor arbetsinsats från förvaltningens sida. De hade gjort sitt bästa för att handläggningen skulle ske lagenligt. Om AA:s överklagande borde ha överlämnats till länsstyrelsen trots att denne återkallat det, hade emellertid handläggningen brustit. CC beklagade detta och skulle omedelbart inleda en översyn av rutinerna i detta hänseende.

Bedömning

Jag har inte funnit tillräckliga skäl att begära in ett skriftligt yttrande från nämnden. Det som har framkommit av utredningen föranleder emellertid följande uttalanden från min sida.

Enligt 23 § förvaltningslagen (1986:223), FL, ska ett beslut överklagas skriftligt. I skrivelsen ska klaganden ange vilket beslut som överklagas och den ändring i beslutet som han begär. Skrivelsen ges in till den myndighet som meddelat beslutet. Den ska ha kommit in dit inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av beslutet. I 24 § FL förskrivs att den myndighet som meddelat det överklagade beslutet ska pröva om överklagandet har kommit in i rätt tid. Har skrivelsen kommit in för sent, ska den som huvudregel avvisas. Enligt 25 § FL ska, om skrivelsen inte avvisas, den myndighet som meddelat beslutet överlämna skrivelsen och övriga handlingar i ärendet till den myndighet som ska pröva överklagandet.

Som förutsättning för att ett överklagande ska överlämnas till överinstansen anges alltså i 25 § FL endast att överklagandet inte avvisats såsom för sent inkommet. Myndigheten ska inte pröva om förutsättningarna i övrigt är uppfyllda för att överklagandet ska kunna tas upp till prövning. JO har i tidigare beslut uttalat sig om situationen där ett överklagande återkallas hos beslutsmyndigheten; den klagande vänder sig med en återkallelse – liksom med sitt överklagande – till överinstansen och frågan om ett ärende ska avslutas till följd av återkallandet bör därmed avgöras av den instansen, och inte av beslutsmyndigheten (se JO 1992/93 s. 463 och JO 1997/98 s. 411). Det finns ytterligare en situation då ett överlämnande till överinstansen inte behöver ske, nämligen när beslutsmyndigheten själv omprövat – och ändrat – det överklagade beslutet enligt 28 § FL. Om ingen av dessa två situationer föreligger, har myndigheten emellertid en ovillkorlig skyldighet att vidarebefordra ett överklagande till den instans som

ska pröva överklagandet. Ett sådant överlämnande bör ske utan dröjsmål, normalt inom en vecka (se SOU 2010:29 s. 569 f.).

Av det sagda följer att nämnden skyndsamt borde ha överlämnat AA:s överklagande, jämte handlingarna i ärendet, till länsstyrelsen när skrivelsen med överklagandet kom in till myndigheten.

Nämnden ska kritiseras för sin handläggning av AA:s överklagande. Jag noterar dock att nämnden kommer att se över sina rutiner i detta avseende.

Det som framkommit i övrigt ger inte tillräcklig anledning till något ytterligare uttalande från min sida.

Ärendet avslutas.